

משה בן-מרדכי זכות

(אמשטרדם שפ"ה - מנטובה תנ"ו)

א

תפילת חצות

(הסימן הוא אני משה יצ"ו בר מרדכי הנצב"ה)

--- v --- v --- v --- v
אני מפקיד יחידתי / מקור חיים, בידך.
שקודת אהבה לצלות / הים פסא בבודך.

זכות אבות ורב טובך / יקימוה בסודך.
צרופת זיוך תקנה / ותשוב לי בסודך.

פנה אלי וסגני / תנה צוף לעבדך. 5
בכה רחל. קרור דכיה / תנצחם קתיקלך.

בבואך, דוד, לגן עדן / להשפושש בבין חילך
לאורךך לך אקים / מצות לילה להודות לך.

21 יחידתי, נשמתי, שהיא שקודה באהבת אלהים, מופקרת

בידך, מקור חיים.

3 יקימוה, את הנשמה.

6 בכה, בכיית רחל אמנו.

7 חילך, המלאכים והצדיקים.

ק"ו

משה בן־מרדכי זכות

ולקפות על דביר קנש / ודמסתי בנאדף.
פנה אלי וסגני / תנה צוף לצבדף.

10

צויל שר נהרות בקל / אלהים בא בנחלתף.
זכר מה קיתה לנו / ונהט מזבול שקתף.

ואיכה עוד לא תקנא, ציר. / עלי יקבת שכינתף
ועל חלול עבר דתף / ועל הרג ססידף ?
פנה ...

שנתי נודה עלי / לארף קז פדותנו.
אקה לנו אלהים אם / תיחל אל זכותנו.

15

חפץ תחפו וחישי שובה / יי את שבינתו.
חמל אב בחמים, סנין / עלי בקף חידף
פנה ...

לעת קזאת אדון עולם / תאו לקשיב בקול רעים.
בתורת האמת הוגים / אשר היא לף לשעשועים.

20

בטוב חלקם תנה חלקי / כליל נליל זמיר נעים

11 עויל, נבוכדנאצר.

15 לאורך קז פדותנו, שהזמן עד פדותנו ארוך כל כך.

17 חפוז, תמהר לחפוז.

19-20 לעת קזאת, בשעת חצות, כשהחברים לומדים בספרי הקבלה.

21 כליל וליל, בכל לילה בחצות.

ובגלל זאת לאור יומם / בואוני חסדיך

פנה ...

כאיל מצרג נפשי / לך חסין וצור נורא
שעפה מאדיר בשמך / זמינך לה לעז צורה.

25 אדון ארץ ומלוכה / ענה אותה ביום צרה
צדקה שואלה משך / הדוקה כך וכה תקרא

פנה ...

אלהים הוא חסנו / בקל לכב נהודך.
איל בטחי גדור דינך / המה וזכר חסדיך.

30 טרד יצרי. כבש לבי / מלא נפשי ססדיך.
פנה צבאות קרואי ראש / שמע פחננו מרודיך

פנה ...

נות צדקך שקד בביר / בבו ישי דידיך.

23 חסין (תהלים פט, ט), רב כוח.

24 שעיפה, הגיון נפשי.

25 ענה אותה, מוסב על הנפש.

28 איל, כוח, עז. והוא כמו „בטחי“ כינוי לאלהים. גדור,

עשה גרר למידת הדין ולא תמדוד לנו בה. המה, יהמו

נא רחמך.

30 קרואי ראש, ישראל, ע"פ ירמיה כ, ג. מרודיך ענייך.

31 נות צדקך, ע"פ איוב ח, ו וכאן הכוונה לכנסת ישראל.

בבו ישי, במשיח.

ק"ט

משה בן-מרדכי זכות

יָקָר אָדָר הָיָה הָלֵי / וְאֹר יִפְצֹת הַבַּר הַוּרָה.

יִשְׂר אֲרַח הַדָּף לַחֵץ / וְהַרְבֵּה הוּד יִמְיָה.
יִסוּד אַרְמוֹן הַדָּם דִּינָךְ / וְנָא תִרְאֶה יְקָלְתָּךְ.

וְגַר דָּוִד קָבַח מֹשֶׁה / זְכוּת יְזַהִיר בְּסִלְדָּךְ.
סָנֵה אֵלַי וְסַגְנִי / תָּנֵה צִנֹּף לְעַבְדְּךָ.

35

ב

התיצבו נגדי

- v - - - - - v - -
- - - - - v - -

הַתִּיצְבוּ נִגְדֵי מַזְרוֹת הַזְּבוּל
הַתְּמוֹטָטָה מִנֵּי אֶרֶץ מִתְּחַת.
אִם אֲמַרְהָ, אָקוּם, בְּדִיחוּנִי קָמֵץ
יָרוּ אֲנָשִׁים אֶל-רוּחַ בְּרַחַת.

32 יקר אדר, יקרת הדר השכינה תהיה יפעת.

33 ישר אורת, כינוי לאלהים.

34 יסוד, קל במקום פעל, יסד. ארמון וכו', בית המקדש.

35 וגר דוד, ע"פ מלכ"א יא, לו ותהלים קלב, יז. ופירש רד"ק במלכים שם: "גיר בחירק כמו בצרי". והכונה למשיח. והמשורר חתם בטור זה את שמו שנית: משה זכות.

ב

1 מזרות הזבול, מזלות השמים. ולא רק זאת, גם הארץ מתמוטטת מתחתי מרוע מזלי.

- 5 אשב, וכהיותי קרח תקמי הלא
 פיה אדמה או תהיה פותחת.
 אשכב בחיונות אתהלה, בחלום
 אהיה כנס מפח אל-תוך הספת.
 אתנודה תמיד בתנועות הזמן.
 10 תדמה וחייתי ציר הנדסת.
 איגע והצלחה ממני רחקה
 אחשב ולא אדע צצה לקחת.
 לו אמקרה קמת, יצומו ישאפו
 רום והחטה תהיה מונחת.
 15 מים האם אשפיר, ממרה יחשבום,
 בינו, הגש קזאת רצה נצסת ?
 אסחר בקגדי איש בימי הקר, אזי
 ילכו בכושיים, בלתי מטפסת.

5 וכהיותי קרח, כאילו הייתי קרח, והשווה במדבר טו, לב.
 10 יחידתי, גשמת.
 11 איגע, מכאן ואילך משתמש המשורר במכתמיו של אברהם
 אבן עזרא :

- (1) גלגל ומזלות במצמדם / נטו במהלכם למולדתי :
 לו יהיו גרות סחורתי / לא יחשף שמש צדי מותי.
 (2) איגע להצלים ולא אוכל / כי צותוני כוכבי שקמי :
 לו אהיה סחר במכריכין / לא יגועון אישים בקל ימי.

18 בלתי מטפחת, בלי סדין.

15 ממרה, ע"פ שמות טו, כג.

20
לו אַקְבְּרָה אִישִׁים, עַץ חַיִּים יִמְצְאוּ
?חַיִּי לְעוֹלָם לֹא יֵרְאוּ הַשָּׁסֶת.
תִּלְאַה יַחֲדָתִי אַף־מִנִּי נִדְוָה
כְּמִצַּט קְלִי תִקְנֶה, וּבְמַר צוֹרֶסֶת.
"עַן תִּלְכִּי?" אָמַר, וְתֹאמַר: "מִפְּנֵי
צָרָה גְּבַרְתִּי אֲנִכִּי בְּרַחֲמֶיךָ".

19 עץ חיים, ע"פ בראשית ג. כב.

23-24 אן תלכי, את הנשמה. מפני צרה, חידוד ע"פ בראשית